

Jan van den Boomen

Kyria:

A kyr/toroni kultúrkör vázlatos története – I.-III.

I.

A ránk maradt feljegyzések legtöbbje különböző időszámítási metódusok szerint adja meg az események időpontját. Jelen összefoglalásban az egyszerűség kedvéért a Pyarroni módszer alapján közöltük a dátumokat, s a legtöbb esetben – éppen az adatok ellentmondásossága és az eltelt idő nagysága miatt csupán hozzávetőleges évszámokat használtunk.

P.e. XVII. ée. Hatalmas kyr flotta ér partot Yneven a mai Riegoy-öböl környékén. A hódítók rövid idő leforgása alatt felszámolják a crantai embernépek Felhőbirodalmát. Varázshasználók és technológiájuk fölénye nem sok esélyt ad az isteneiktől elfordult, egymással is ellentétben álló, a jólétben elpuhult crantaiaknak.

A kyr mágusok kijelölik az új főváros, Enrawell helyét, a kyr csapatok fokozatosan felörlik a két másik emberi államalakulat, Gal Nâr és a Tajtékrónus Birodalom ellenállását. Megkezdődik Kyria kiépítése. Vároisait a crantai település és úthálózatnak megfelelően alapítják/építik tovább, s elkezdik a kyr utak megalkotását is.

Az embernépek lassan asszimilálódnak, beépülnek a birodalomba, mely ekkor még csupán öt tartománnyal rendelkezik. Ezek: Adwilron, Giffitha, Toron, Kyall és Zighroat. Mindegyiket szertartásosan egy-egy isten oltalmába ajánlják. Enrawell felett mindegyikük örködik. Ekkorra tehető az első ynevi születésű calyrok felbukkanása.

P.e. XVI. ée. Kyria először kerül szembe az aquirokkal. Giffitha déli részein Ediomad nyilvánítja ki hatalmát. Létrejön a Hetedik Kéz iskola, amely kizárólag a Voltakkal és az általuk használt mágia tanulmányozásával foglalkozik. A kyrek végleg leszámolnak az emberi ellenállással, s elhúzódo csatározásokban legyűrik a Tajtékrónus Birodalmat. Eljutnak egészen a Sheralig és a Quiron-tenger déli partjaira is kiterjesztik országukat. A kyr úthálózat végleges kiépítése is erre az időszakra esik. A kyr kultúra virágzásának, az Enedrysek békéjének nevezett kétezerestendős időszaknak a kezdete.

P.e. XIV-XIII. ée. Kiújulnak az ellentétek Ediomaddal, s hosszan tartó csatározásokba bonyolódik a Birodalom. A Sziklapaktum megszületése. Huszonöt Hatalmas száll alá az aquirok országába, s az a tizenhárom, amelyik végül előkerül, a béke ígérte hozza. Az aquirok a föld mélyén maradnak, Ediomad felszíni területeire a kyrek nem építkeznek. Rualan tartomány életrehívása. Feladata a Sziklapaktum felügyelete. Az egységes Kyr Birodalom megalakulása, mely gyakorlatilag szinte egész Északföldre kiterjed (Sirenar és Ediomad valamint a mai Niare kivételével).

P.e. XIII-XI. ée. A Dælanok Békéje. Kyria meghatározó korszaka mind kulturális mind gazdasági szempontból. A birodalom ekkor éri el legnagyobb kiterjedését. A békés időszak mindazonáltal nem múlik el viszályok nélkül.

Homályidők. Az istenek háborúja Yneven is érezteti hatását. Weila egy feltörekvő guttar hathatós segítségével törbe csalja és elpusztítja(?) Avistát, aki Avida Dolor/Orwella szövetségét kereste a kyr istenek elveszejtésére. A főisten a bukott Avista helyére a győztes félisteni teremtményt, Tharrt helyezi. Avistát feledésre ítélik, nevét kivésik a feliratokból,

tanításait elpusztítják, nevének kimondását halálbüntetés terhe mellett tilalmasnak ítélik, híveit kiirtják vagy más istenek szolgálivá fogadják. Egyesek Avista tevékenységét és a Homályidők eljövetelét egy láthatatlan, némely iratokban sian-nak, feketének nevezett hold baljós felbukkanásával magyarázzák. Avista emléke is elenyészik.

Ezidőtájt jutnak el a kyrek a Yian-Yiel hegységen túlra. Az élő fém és az Éber Sárkány(ok?) első említése a Kristálykönyvtárban.

P.e. X-IX. ée. A Volt Háborúk. Megmagyarázhatatlan mágikus torzulások alakulnak ki a Quironeia déli vidékein, elsősorban a tenger mélyén. A Hetedik Kéz calyrjai próbálják meg kideríteni ezek pontos okát. Az aquirok végül kinyilvánítják hatalmukat, s Freiglund Harcos Házai kivétel nélkül odavesznek a vérontásban. Kyriának végül ediomadi(!) segítséggel sikerül végleg legyűrni a tengerfenékről érkező ősi fajzatokat.

P.e. VIII. ée. A Terÿn békeidők kezdete, a háborúság okozta károk felszámolása. Kyria utolsó virágzásának időszaka. Dél felől jövevénynépek érkeznek a Birodalomba, akiket határőrizeti céllal letelepítenek (Godorában?). A későbbi dinasztiaalapítók legendás őse, Shamassiq-En Zerdal rejtélyes körülmények között eltűnik a mai Anublien tóvidék környékén. A Kegh Dant-un dinasztia kerül trónra.

P.e. VI.-V. ée. A Birodalom meggyengülésének, az ún. „Alkony”-nak kezdete. Aggasztó élelmezési problémák a birodalom keleti tartományaiban. Zighroat tartomány Hatalmasait azzal vádolják meg a Birodalmi Tanácsban, hogy nem elég erénnyel és felelősséggel kormányozzák a rájuk bízott vidékeket. Tharr anyrjai beadványt nyújtanak be a császárhoz a Kyall tartományban akadozó kereskedelem kérdéskörében. Ugyanekkor folyamatos zavargások is kezdődnek – elsősorban az újonnan a határvidékekre telepített népcsoportok között. Antholtarras örökéletűnek tartott lunírbányái kimerülnek

P.e. IV. ée. Előkerül Shamassiq-En Zerdal – állítása szerint egy távoli síkról. Visszavonul rualani birtokaira. Furcsa megbetegedések jelentkeznek a kyr nemes családok között. Mindenki megdöbbenésére Imhassyn Kegh Dant-un császár egy vadászaton könnyebb sérülést szenved, de miután a vad üldözése során messzire keveredett orvosaitól, elvérzik. Örökös híján az En Zerdal Ház válik a trón várományosává. A Belső Művészetek megjelenésének kezdetei.

Vélhetően ekkor kerül elő újfent Avida Dolor/Orwella, aki a Birodalom déli vidékein kezd titkos tevékenységbe. Csillagfejtői (vagy a palotában később talált ismeretlen eredetű könyvek) sugallatára a Zerdal Ház rualani ága először veti fel Enrawell vezető szerepének jogosulatlanságát. Ugyan saját családtagjait is perbe fogja, a császár végül mégsem hoz erélyes ítéletet a pártütés első jelei láttán. Kyria Rualan tartományába költözik Reigh-En Zerdal, a kyr császár ikertestvére is.

Orwella kinyilvánítja hatalmát.

P.e. 3588-3012 Kyria Ötszázéves Háborúja.

A nyugati határ Hetedik (enrawelli) Légiója megsemmisítő vereséget szenved Orwella hordáitól a Gra-Tinol árnyékában. Rualan tartományt járványok és élőhalottak hordái dúlják – a terület az Elátkozott Vidék nevet kapja.

P.e. 3502 Az Elátkozott Vidéken a kyrek Orwellával folytatott mágikus küzdelmeinek utóhatásaként repedések támadnak az Asztrális Sík és az Elsődleges Anyagi Sík határán. A terület központja, az „Orwella szíve”-ként ismert néhai anyrváros, Charys.

A Birodalom különböző összetételű (ekkor már javarészt embernépekkel feltöltött légiókkal) igyekszik megakadályozni, hogy a területről bármi is kiszabadulhasson.

P.e. 3207 Az Elátkozott Vidéken közel ötezer fős óriássereg vonul Orwella orkjai ellen, és Rual'Hydyddnél legyőzi azt; később az anyrokkal megtámogatott kyr Pusztítók egy gárdája szétveri az óriásokat, akiknek egyik királya is a csatamezőn marad (ekkor hal ki a ködóriások fajtája)

P.e. 3080 Toron tartomány Hatalmasai is fellázadnak a Kyr Birodalom ellen. Az a tény, hogy közülük annak idején három is alászállt Ediomadba, a későbbiekben további találgatásokra ad okot. Tettüket a „kötelező lázadás”, a samrycchys bassarch nevében követik el, vezetőjük az Ezüst Hatalmasnak is nevezett Jæring-Yn Garun. Többek között a császár és udvara szemére vetik azt a vak és pökhendi politikát, amit a háború idején tanúsítottak. A merényletben – bár nem tudni, hogy ez volt-e a lázadók célja –, életét veszti Shiksan-En Zerdal császár.

P.e. 3050 A Pusztítók Csatájaként ismert ütközetben az új császár, Khassel-En Igron (utóda: Shri-En Igron) csapatai tönkreverik a calysycarrok által már meggyöngített és elbizonytalanodó lázadó seregeket. Az új császárnak hűségesküt tevő és a félreállított lázadók helyére emelt új Hatalmasok segítségével a háborúság fő színtere ismét Rualan tartományba kerül.

P.e. 3012 A Jahrn-On Kryel vezette kyrek az anuriai sárkánylovasok és a Pusztítók utolsó egységeinek segítségével legyőzik Orwellának, a Rettenet Asszonyának seregét a második gra-tinoli csatában; magát az istennőt a Hatalmasok és az anyrok egy távoli Síkra űzik az Östüzzel.

P.e. III. ée. hajnala: A belső viszályok gyötörte Kyria haldoklik, a császár és udvartartása látszólag mit sem tesz a Birodalom helyreállítása érdekében – sőt egyes hírek szerint megkezdődik a Kristálykönyvtár Calowynre menekítése is. Ismét Toron tartomány calyrjai állnak az elégedetlenkedők élére. Ekkortájt zajlik a Titkos Háborúnak nevezett eseménysor is, mely vélhetően a calyrok egymás közti nézetkülönbségeiből eredt.

P.e. 3058 A Kyr Birodalom halála: az utolsó császár, Shri-En Igron a hozzá hű követőivel egy ismeretlen síkra távozik (egyes krónikák szerint a Változások Síkjára).

P.e. III. ée. A Káoszkor kezdete. A Kristályszférák elmozdulásának következtében naptüzek söpörnek végig a kontinensen, az ittmaradt calyrok megkísérlik megmenteni a pusztulástól a földeket. A Hatalmasok egy része Daumyr szigetén megépíti a Boszorkányerődöt, mások a Himano sivatagban rejtőznek el. Bizonyítható jelek más mágusok tevékenységére is.

A Házak Hívása egyedüli következménye, hogy a darabjaira szakadt birodalom minden részéről megindulnak a kyr családok, hogy – bízva a megmaradt Hatalmasok erejében – Shulur, Godora és Ryek közelében telepedjenek le. Ezek a székhelyek jelentik számukra továbbra is a kyr kultúra és hagyomány egyedüli mentsvárait.

Toron egykori Hatalmasa, Odassyn Ceriak tevékenysége. Az új alapokra helyezett mágiaforma, a szerafizmus felbukkanása. Az Erőd calyrjai belülről – Ceriak tanítványain keresztül – rontják meg a próbálkozást. Ryek felemelkedésének kezdete. A bőreváltó zauderek felbukkanása is erre az időszakra tehető. Ők az Enrawell romjai közé húzódo Hatalmasokat környékezik meg. Nekik köszönhető az irreálmágia yenevi megjelenése – és Dawa megerősödése.

A shuluri Hatalmasok titkos paktumot kötnek egymás között, amelyben átengedik ryeki ellenlábasaiknak a kezdeményezést, ők maguk visszavonulnak és megelegsznek a fejlemények figyelésével. A ryeki Hatalmasok közül többen is belekóstolnak a szerafizmusba. Igere és Weila hívei fellépnek a „förtelmes paktumok” ellen. Hamarosan megkezdődik az üldözésük.

A Ház-Listák tekercei mintegy hétezer kyr családot vesznek lajstromba. Dawa megerősödésével az ott élő Házakat fokozatosan felszámolják, vagy délebbre – Ryek és Shulur környékére költöznek.

Dawa es Csaladi Haborúk:

A kyr/toroni kultúrkör vázlatos története II.

P.e. kb. 2500-795 A három kyr utódállam közül kettőnek, a Ryeki Démonsászárságnak és a Dawa Birodalomnak a kialakulása, tündöklése, majd bukása.

Ryek a szerafizmus útját választja, s az idők során különféle Démoni Síkokkal kerül bizalmas kapcsolatba. Az időszakra az örült pusztítás és a kiszámíthatatlan békeidők szabálytalan váltakozása a jellemző. Míg Dawa és Ryek a másik megsemmisítésével van elfoglalva, Shulur Hatalmasai a háttérből figyelnek, s látszólag a démoncsászárokat segítik. A ryekiek nekilátanak a „Birodalom” újjászervezésének, s az időszak végére valóban fel tudnak mutatni egy olyan – vérrel és vassal egybentartott – tartományi rendszert, amely Kyria torz másának tűnhet. Meghódítják a Quiron-tenger déli vidékeit is, de a kyrekéhez hasonló méretű államot soha nem tudnak létrehozni.

A kyr nemesség megosztott. Legtöbbjük nem hajlandó behódolni a démonimádóknak, habár látszólag teljesítik a császár akaratát. Titkos szentélyek épülnek. Megalakul a Kyrantalla, mely – ismételten – Kyria újbóli feltámasztását tűzi ki célul. A kasztrendszer kezdetei.

Megjelennek a szerafista mágia csúcsát jelentő teremtmények, a (démon)avatárok – közülük hatalomban a legnagyobb, a ryeki császár.

A végső Házlajstrom szerint “hatezer ötszáz harminchárom Nemesi Ház, s annak udvara, s minden vérszerinti népe” mindaz, amit északon a kyrek magukénak mondhatnak a széthullott birodalomból.

A kaotikus évszázadok egyetlen valóban jelentős kulturális eredménye Dawában születik. VI. Tras-Ghar, Dawa máguskirálya megtalálja a rejtjelkulcsot a Kristálykönyvtár megnyitására, s megkezdődik az yneven maradt kyr kristályok rendszerezése és írott formába való átültetése: megszületik az Enrawelli Tudástár.

A kyr istenek megkísérlik meggyengült hatalmukat érvényre juttatni, és fellépni a démonimádók ellenében. Válaszlépésként a ryekiek (és démonaik) elpusztítják Igere, Weila és Morgena ismert templomait. Az Árnékúrnő – Sogronhoz hasonlatosan – a túlélés más módozataival is próbálkozik, ám ő nem a menekülőkre bízta magát, hanem más entitások mögé rejtve próbálja kijátszani a pusztulást. A másik két kyr isten hívei mindörökre (?) kivesznek Ynevről. Mindeközben a legnagyobb pusztítással és örülettel járó háborúság robban ki Dawa és Ryek között, az ún. Avatár Háborúk. A leghatalmasabb szerafisták és démonseregeik vezetésével többször is a Dawa Birodalom területére vonul a császárság. Ép elmével felfoghatatlan a pusztítás Északföldén. Az egyes összecsapások után évtizedekig kénytelen mindkét fél pihenni, hogy ismét összerendezhesse sorait.

(...)

Az elkövetkező négy évszázad során a két acsarkodó nagyhatalom lassan gyengítgeti a másikat. Shulur nagyjai a háttérből figyelik – és befolyásolják a küzdelmet. Az Avatár Háborúknak hatalmas járvány vet véget, s jó ideig mindkét fél csupán a sebeit nyalogatja. Ryek démonsergei végül előzönlik Dawát, s szinte teljesen fel is számolják ellenfelüket. Figyelmetlenségük, és elbizakodottságuk azonban oda vezet, hogy néhány igazán komoly hatalommal bíró irreálmágus kicsúszik a kezük közül. A túlélők szörnyű bosszút esküsznek. Ezen máguskirályok segítségével a shuluri Hatalmasok megsemmisítik a Ryeki Démoncsászárságot is, és bezárják a Ryek város közepén épített, más, démoni Síkokra nyíló Kaput.

P.e. VIII. szd. A legsötétebb káosz köszönt Észak-Ynevre. A szertefoszló Démoncsászárság söpredéke szétszóródik. Shulur Hatalmasai kénytelenek új életre hívni az Őrületpusztákat, hogy kordában tartsák a pusztulást. Ők csak a későbbi Új-Kyria területeit akarják kímélni az elhúzódó harcoktól – valójában a Dawa utáni hatalmi ürt kihasználó, későbbi embernépeket óvják mágiájukkal. Északföldét nem pusztítja el a pórázát veszített Káosz. A shuluri Hatalmasok saját cernjükből démonvadászokat küldenek a veszedelmesebb fajok elpusztítására vagy megzabolázására. Diadsan Drea Cyr megépítteti az első démonkutakat. Megkezdődik a ryeki démonok vadászata. Járványok és tűzvészek söpörnek végig a földeken. Ez utóbbiakat az utókor a Sogron isteni síkján dülő háborúságnak tulajdonítja.

Érdekeik alapján a megmaradt Házak tizenöt nagyobb csoportosulásba (syncordiába) szerveződnek. A Kyrantalla vezető pozíciókat szeretne magának. Ezek közül a legnagyobbak a Kiméra, az Orco, a Sárkány, az Ordossys, a Vas és az Erdassan Syncordia.

A nemesi Házak nem sokáig képesek együttműködni. Mindannyian másként képzelik el a Ryek utáni idők berendezkedését. Hamarosan komoly szerepet kapnak azok a szervezetek is, amelyek az Erőd közvetítésével kerültek Ynevre: orgyilkosok végeznek az Orco Syncordia két vezető Házának családfőjével. Az érintett Házak háborúba kezdenek a Sárkány Syncordiával, míg a Kiméra Házai csapatokat küldenek a bajba jutott Vas-párti Házak elveszejtésére. A Családi Háborúk kezdete.

P.e. 725 - P.sz. 151 A Családi Háborúk kora Toronban. A majd egy ezredévnyi háborúság jelentős változásokat nem hoz a kaotikus viszonyokban, ám megmutatja, hogy a kyr nemesség milyen kitartó acsarkodásra képes. Csupán az időszak végére – az ősi vérű famíliák jelentős részének kipusztítása után – gyengülnek meg a szövetségi rendszerek annyira, hogy végül egy személy legyen képes összefogni mindannyiukat. Mindazonáltal a korszak során a későbbiekben meghatározó elemek bukkannak fel a történelem ynevi színpadán.

Erre az időszakra tehető a toroni „orgyilkoskultúra” megszületése és kiteljesedése. Ekkor jelennek meg a földeken a boszorkányhercegek, hogy az Erőd akaratát a külvilágban képviseljék – még akkor is, ha ez a legtöbb esetben értelmezhetetlen volt az egyszerű halandók számára. Szintén ez az az időszak, amely Tharr megerősödét hozza. A Háromfejű akaratos és erős kyr istennek mutatkozik, három Küldöttét bocsájtja a földre, s megkezdí a megmaradt szerafisták elleni harcot, amellyel hamar sok hívet szerez magának. Hogy annak idején maga is a ryekiek pártját fogta, mintha mit sem számítana.

Szintén erre az időszakra tehető a boszorkánymesteri mágia felbukkanása Észak-Yneven. Ez a kevert hagyomány minden bizonnyal az Erőd közbenjárásával terjed el Északföldén, egyesek odáig merészkednek, hogy Jakirte Jak Cyr nevéhez kötik, s azt állítják, ő volt az, aki a Káoszkor elejétől fogva a régi, emberi hagyományok (boszorkánymágia, nekromancia, a kyr eredetű hang és fénymágia) és az Erőd hatalmának összeolvasztásán fáradozott.

A fenti időszakra jellemző még a néhai kyr (vagy ryeki) felügyeletű területek önállósodása és a mai Toron határainak körülbelüli kialakítása is. Elsőnek a néhai keleti vidékek – a Sinemos-

szoros szigeteinek tengeri kereskedővárosai, valamint az Idinal-hegység körüli területen elhelyezkedő városok kezdenek önálló politikába. A Quiron-tenger déli részeire szintúgy nem terjed ki ebben az időben a kyr befolyás. A Piderákon túli vidékek kezdetben még a syncordiák felügyelete alá tartoznak, később azonban az elnéptelenedés sorsára jutnak, csakúgy, mint annakidején a dawai fennhatóság alá eső földek.

Ezen időszak alatt a toroni tevékenység kizárólag a Quironeia északi vidékein számottevő, s ezzel megnyílik a lehetőség a bukott államok területeinek túlélői – és a későbbi bevándorlók – előtt a független cselekvésre.

A korszak végére öt nagyobb szövetségi rendszerből létrejön az Északi Syncordia. Három éven belül a keleti „tartományokat” is uralmuk alá vonják. A keleti területek később Toron Syncordia néven önállósulnak. Ötven esztendő múltán Rouϋn Tarrhin-on Lyecharđ áll a szövetségi rendszer élére, s rövid háborús időszak után Lakhassynnál csatlós Házaival tönkreveri az Északi Syncordia seregeit. Egy évre rá a korszakzáró ütközetben az Északi és a Kiméra Syncordiák összevont seregei döntő vereséget szenvednek a Shulur-melletti síkon. Ez tekinthető a Káoszkor végének Yneven.

P.sz. 170 Megkoronázzák Toron első Császárat, Rouϋn Tarrhin-on Lyecharđot (aki egyébként Harratigrahin nyirokdémon szerafistája); a Császári Koronától kezdődő időszámítás első éve. A Házak kivétel nélkül felesküsznek az új uralkodóra. Valódi vágy mutatkozik a háborúk végére, s Új-Kyria eljövételére.

A kyr/toroni kultúrkör vázlatos története III.

P.sz. I. ée. Megkezdődik Toron új közigazgatási rendszerének kialakítása. A Házak kötelező pietor-ajánlásaiból felállítják a császári sereget, s minden földet a császár keze alá rendelnek. Új tartományi rendszert hívnak életre. Ezek élére császári szóval nevezett nagyurakat, a regitor imperialisokat állítják. Ugyanakkor a syncordiák széttörése érdekében a különböző Házaknak új szolgálattelvő helyeket jelölnek ki – általában az ország távoli pontjaiban. Az orgyilkosházak szerződéseit császári parancsra felmondják és tizenöt esztendeig birodalmi szolgálatba rendelik őket. Ezt az időt később többször meghosszabbítják. Ekkor alakul ki az a gyakorlat, hogy a fejedelmek háborús időszakban (elsősorban a későbbi Zászlóháborúk alatt) kizárólag a császár parancsainak engedelmekednek.

A Házak Lázáda. A régi időket visszavágyó családokat példás kegyetlenséggel söpri el. Tharr és Sogron egyháza hatalmas birtokadományokban részesül. A Számok Szövetsége nevű nemesi kezdeményezés, mely eredetileg azzal a szándékkal jön létre, hogy a két isten helyett három igazgassa a toroniak ügyeit, végül elbukik. Az Egy Isten Dekrétum („egy isten az országnak, egy a népnek”) megszületése. Morgena rejtező hívei ellen – elsősorban a sogroniták unszolására – hajtóvadászat indul, nem kevés sikerrel. Ekkorra tehető a kasztrendszer megmerevedése is.

Az első Orgyilkosháború. Nem tisztázott sem kirobbanásának oka, sem a pontos végkimenetele. Tény azonban, hogy nem egy régi sycarr-dinasztia végleg, esetenként nyom nélkül eltűnik a történelem színpadáról. A vérontásnak császári parancs vet véget.

Tharr egyháza további birtokadományokat kap, s hamarosan felbukkannak az első sanquinátorok, azok a Tharr-papok, akik a vér segítségével jutnak közvetlen hatalomhoz.

Az északi vidékek hatalmi vákuumát kihasználva új embernépek érkeznek a császárság környékére. Irlavok (ervek), uluk, dwoonok embernépei keverednek el/hódoltatják az itt élő emberi törzsszövetségeket, kiskirályságokat. Az ezredvég környékén Pyarron hittérítői is

felbukkannak a környéken. Toronban semmilyen hatást nem tudnak elérni, ám világos hittételeikkel, nyelvükkel és írásukkal nagy sikereket érnek el a császársággal szomszédos vidékeken.

P.sz. II. ée. A korszak belpolitikai válságának legbiztosabb jele a Császári Háborúk vagy Trónháborúk néven ismert rövid időszak (p.sz. 1022-45), amely sokak szerint a Rőt Gyermekek nevű titokzatos császári sarjhoz köthető. Sokak szerint Sogron egy újabb kísérlete volt ez a hatalom megszerzésére, amely végül különösebb sikerre nem vezetett.

Az évezred első felében rejtélyes lobogók bukkannak fel sorra Toronban, illetve a környező földeken. Ezek vezeték azután – sokak szerint nem csupán képletesen – a császárságot és szomszédait hosszan elnyúló háborúságok sorába, mely végigkíséri egész hetedikori történelmüket.

P.sz. 1142-45 I. Zászlóháború. A toroni csapatok gyors előrenyomulását sem a dwoonok, sem az ervek nem tudják megakadályozni, így a birodalom komoly területi nyereséggel zárja az összecsapásokat, s az újdonat királyságokat, hercegségeket hadisarc megfizetésére kötelezi. Ugyanakkor a toroni diplomáciai kudarcának kell elkönyvelni, hogy képtelenek – esetleg nem vették komolyan a kémjelentéseiket – az Északi Szövetség létrejöttét megakadályozni. Az újabb fekete és vörös hadúri lobogók felbukkanása mellett ez a legjelentősebb politikai változás. P.sz. 1249-ben a toroni fenyegetés kényszerében Eren, Erigow, Gianag, Haonwell, Ilanor és Tiadlan embernépei, valamint a tarini törpék kötik meg a paktumot.

P.sz. 1250-56 II. Zászlóháború. Az északiak legfontosabb hadisikere, hogy a toroniak továbbra is képtelenek elfoglalni Erigowot – a néhai Enrawellt. Elsősorban a hosszúra nyúlt utánpótlási útvonalak, illetve az egymással is folyamatos hatalmi rivalizálásban lévő tábornokok tehetőek felelőssé ezért. Az újabb békeszerződésben a szövetségeknek sikerül elérni az eddigi hadisarc mérséklését.

P.sz. 1310-11 III. Zászlóháború. Toron végre érvényesíteni tudja meglévő hadászati fölényét. Elsőpriki a dwoon fővárost, Tiarnielt, szétszórják az egymással is marakodó naphitű lovagrendeket és elfoglalják Erigowot. Enrawell tartomány megalakítása. Toron belső ellentétei végül odáig vezetnek, hogy képtelenek tartóssá tenni a megszállást. Százéves vallásháború pusztít a birodalomban, s Tharr egyháza száztizenegy sogronita pap feláldozásával pecsételi meg győzelmét. A Háromfejű megszilárdítja állásait az országban (p.sz. 1517).

P.sz. 1532-36 IV. Zászlóháború. Az összecsapások előjátékként a nem is olyan rég megalakult Dwyll Unió (p.sz. 1514) hadászati sikereinek köszönhetően Toron végül kénytelen feladni Erigowot. A szövetségi csapatok 1531-ben diadalmenetben vonulnak be a néhai kyr főváros romjain épült székhelyre. Maga a háborúság csupán visszaállította az előző világegés előtti állapotokat. Viszont Gro-Ugon orkjait sikerül Toron mögött felsorakoztatni, s ily módon megakadályozni, hogy a tiadani partvidék visszakerüljön a Szövetség kezére. A két fél által felvonultatott zászlók számarányában ekkor még komoly különbség mutatkozik. Míg az északiak öt, addig Toron csupán két zászlót tud felmutatni. Létrejön a khótorr papok szervezete és Tharr egyháza kénytelen szentesíteni a hekkák létét – amennyiben azok nem szegülnek a Háromfejű ellen.

P.sz. XVIII. szd. A Dél-Quironeiai népek közül kiemelkedik az obaszok népe, amely ki tudja mi módon, de birtokába jut az Onporokban bányászható abbit ötvözési/kovácsolási

technológiájának. A törzsszövetséget vezető Otlokírok hamarosan fekete hadúri lobogóhoz is jutnak, és sikeresen vetik meg a mai Abaszisz alapjait.

P.sz. 1742-51 V. Zászlóháború. A nehézlovas harcmódor győzelmét hozza az északiak számára. Csupán Gro-Ugon ork törzsei menekítik meg a birodalmat a teljes vereségtől. Thau'shur ork hérosz vezetésével az orkok a keleti végeken súlyos csapásokat mérnek az egyesült tiadlani-ilanori seregekre, s így megmentik Toront a szégyenteljes békétől. A Bűvölők és Csonttörök nemzetségeinek a birodalom nagyjai hálából Toron határain belül juttatnak szállásterületeket, sőt a Bűvölöket a boszorkánymesteri mágia fogásaival is megajándékozzák. Gro-Ugon immáron hivatalosan is a Hat Törzs országának számít, vezetőik a Vérivók lesznek.

P.sz. XIX-XX. szd. Toron Dél-quironeiai terjeszkedésének kezdete. XVII. Rjordan császár hatalmas birtokadományokat juttat Tharnnak, azzal a feltétellel, hogy a Háromfejű hitét minden lehetséges eszközzel terjessze a déli partokon. A birodalom az úgy nevezett concordiák (baráti egyezmények) segítségével szövetségi rendszerébe fog számos déli országot (1897 – Abaszisz „Tharr paktuma”, 1910 – Davares), s az Otlokir dinasztia kihalása után (p.sz. 1991) előbb a dal Raszisz családot juttatja hatalomra, majd Bëlie Seutchaj-su Dailad személyében kyr királynőt emel az aszisz trónra.

P.sz. XXI-XXII. szd. A II. Orgyilkosháborúk időszaka a császárságban. A kor legnagyobb vesztese a Kyssak klán, amely azonban hagyományai átmentése közben létrehozza az Ikek szektáját, akik a külvilág szemében a mai napig egymaguk képviselik Toron fejedelméit. Orwella fokozatos térnyerése, a Kard Testvériség Gro-Ugonba telepítése. P.sz. 2231-ben a rend is fekete lobogót kap, elbájojják a Vérivók nemzetségeit, s hosszú időre csatlós-sorba taszítják a Hat Törzs szövetségét.

P.sz. 2245-54 VI. Zászlóháború. A császári haderőreformnak köszönhetően (mely elsősorban a nehézlovas harcmódor mind hatékonyabb kihasználásán alapult) Toron megszerzi a Dwyll Unió déli és nyugati részeit, állásokat épít ki Eren határánál, s bekebelezi a tiadlani tengerpartot. A szövetségi flotta a Sinemos szigetvilágába vonul vissza.

P.sz. XXIV.szd. Toron sikerei a Quiron-tenger déli partvidékén. Alidax nagyboszorkánya fekete lobogóhoz jut, s Torontól koronát is kap. Ettől kezdve az alidaxi nagyasszonyok dél boszorkánykirálynőinek is nevezik magukat. Kelet-, és Nyugat-Vindoria tartományok létrejötte. A birodalmi oklevelek ezidőtájt Abasziszt is „Freiglund” néven említik. A külszói gyarmatokról származó hirtelen jólét azonban komoly feszültségeket teremt Toronban a folyamatosan egymást marcangoló családok között.

P.sz. 2404-17 VII. Zászlóháború. Első tengeri háború néven is ismert. A belső ellentéteibe belegyengült Toron nem képes komoly ellenállás kifejtésére, és kénytelen területeket feladni a tiadlani tengerparton, ugyanakkor Semendar mezején (p.sz.2417), ahol öt fekete hadúr néz farkasszemet két vörös lobogóval győzelmet aratnak, s megakadályozzák a Szövetség teljes győzelmét.

P.sz. 2420-32 VIII. Zászlóháború. Második tengeri háborúként is ismert. A Via Shen fejedelméi példátlanul sikeres gyilkosságsorozatot hajtanak végre Toronon belül, amellyel sikerül meggyengíteni a sereg felső vezetését, és egymásnak ugrasztani a régi és új tartományok urait. Népfelkelések robbannak ki és a flotta is több, meglepő vereséget szenved – elsősorban a Sinemos környékén. A belháborúknak köszönhetően a toroniak a Quiron-

tenger déli részein lévő csapataikat visszavonják, és a három kormányzásra rendelt hadúr (Abaszisz, Alidax, Davares) gondjaira bízzák, akik természetesen szinte azonnal egymásnak esnek.

Viszonylag békés időszak veszi kezdetét, melyben Toron igyekszik rendezni belső viszonyait, és visszaszerezni a déli területeket, ám ezek a kísérletei sorra kudarcot vallanak. A császár szembe kerül az egyházzal és a Lélekörrel és ez újabb hosszadalmas belső háborúhoz vezet, melyet csak a Hatalmasok nyomásra képesek felfüggeszteni. Mindez idő alatt az Északi Szövetség a Marvinella öbölben komoly hajóhadat épít. Az újabb Zászlóháború előestéjén már ismét jelen vannak a toroniak a Quironeia déli partvidékén is.

P.sz. 2754-2899 IX. Zászlóháború, avagy a harmadik tengeri háború. A leghosszabb összecsapássorozat mind között, elhúzódó határvillongásokkal és értelmetlen pusztítással, melynek során a Dwyll Unió területe, Tiadlan déli és Toron északi vidékei szinte teljesen elnéptelenednek és kimerülnek. A tengeri összecsapások kezdetben a sinemosi és az aszisz flotta között zajlanak, ám hamarosan megérkezik a Szövetségi hajóhad is – így Toron is kénytelen mozgósítani saját kelet-tengeri haderejét. A Niarét körülhajózó szövetségi több győzelmet aratnak a sinemosi szigetlabirintusban a nehézkes toroni hajóhad fölött, ám a sikerüket egy hatalmas vihar teszi teljessé, amelyet az északiak (talán nem véletlenül) Arel és Antoh diadalának tulajdonítanak. A háborúságot lezáró tennegari békében Toron kénytelen szavatolni, hogy kivonja csapatait a déli tartományokból.

Toron nyugati flottája a század végére végül mégis felülkerekedik és kiszorítja az északiak hajóhadát a Quiron térségéből, ám a déli szárazföldi területeket ennek ellenére sem képes visszaszerezni.

P.sz. 2942-63 X. Zászlóháború. Egy szerencsétlen incidens folytán (mely elsősorban a gianagi emebereket és elfeket érintette) kicsiny híján fajháború robbant ki az Északi Szövetségen belül, mely az egész szövetség felbomlásával fenyegetett. Ezt az időt választotta Tenger mellék, Nyktalos és Rak Narval aszisz hercegkapitánya, hogy támadást intézzen Tiadlan ellen, s a toroni Shín tartomány regitora kénytelen-kelletlen csatlakozott hozzájuk, nehogy Toron zabolátlan szövetségesei nagyobb területekhez jussanak. Az erőszakos behatolás végül segítette a szövetségieknek rendezni saját gondjaikat, s egyesített seregeikkel vonultak Tiadlan megsegítésére. A háborúság különösebb területi változásokkal nem járt, ám a békeszerződésekben az északiaknak ismét szentesíteni kellett Toron megújult tengeri hatalmát.

P.sz. XXXI-XXXIII. szd. Viszonylagos békeidők. A Nemes Házak és a kalmárdinasztiák ugyanakkor beadványokkal sürgetik a császárt, hogy intézkedjen a birodalom gazdasági és közigazgatási életét megbénító rabló és haramiabandák ellen. Válaszként a dinasztia létrehozta a „törvényesített bűnözés” rendszerét, amely az alvilági szervezeteket bízza meg vetélytársaik kiirtásával, illetve megzabolásával, s a rendfenntartás egy részét – elsősorban a városokban és a tengerpartokon – a bűnözőkre bízza. A rendszer döbbenetes sikereket hoz.

P.sz. 3355-63 XI. Zászlóháború. Hosszú készülődés után Toron ront ezúttal az északiakra, azzal az eltökélt szándékkal, hogy kicsikarja a végső győzelmet, ám ezúttal is csalatkoznia kell. Északon ugyan viszonylag hamar eljutnak egészen Eren határáig, ám ott megtorpannak, s végül szinte az eredeti határok mögé szorulnak vissza – elsősorban a dwoon lovagrendek hősiességének és az elfeknek köszönhetően. Toron ugyanakkor területi nyereséggel zárja az összecsapásokat elsősorban Tiadlan és a Dwyll Unió rovására.

P.sz. 3455-58 XII. Zászlóháború. A Toron határain kibontakozó ütközetekben a szövetségi haderő megkaparintja az előző háborúság során elvesztett területeit és előrenyomul a Piderák vonaláig. Délen a Sinemosi Liga hajóhada tönkreveri az aszisz flottát, és blokádnak alá vonják Tadzeh városát. A nagykirály meglepő módon az Árnycsászárak ork törzstől kap segítséget, ám később az ígért fizetséget nem teljesíti, amiért is a mai napig élő vérbosszút von a mindenkori aszisz királyok fejére.

P.sz. XXXV-XXXVI. szd. Az újabb békekötések nyomán nyugalom és gazdasági fellendülés köszönt be. Toron megkezdi a Toroni- és a Dassi-alföld védelmét szolgáló falrendszer kiépítését. Az időszak végén zajlik az ún. Kereskedőháború, amelyben a szinte teljesen sikerül szétzilálni a Quiron-tenger keleti kereskedelmét. A Sinemosi Liga és Abaszisz között kerül sor a kenyértörésre, melybe Toron végül nem avatkozik be. A háborúságok végeztével Abaszisz kénytelen elismerni a Liga és a vele szövetséges Pentád jogait.

P.sz. 3609 Abaszisz felmondja a Toronhoz fűződő concordiát és hosszas politikai játszmába kezd, melyben elsősorban a titokban épülő Abbitflotta erejére épít. Végül Toron a Ragg-foki ütközetben elsöpri az aszisz hadat és újabb paktumot kényszeríti a nagykirály országára.

P.sz. 3616 XIII. Zászlóháború. A küzdelem kicsiny híján Toron azonnali és gyors győzelmével végződött. A Kalandozók hadurát Ikrek ölik meg Erionban, a toroniak hadászati lángelméje, Shírjan herceg pedig messze északra vezeti a birodalom csapatait. Az utolsó összecsapás előtt azonban egy hitehagyott Antoh-pap vezetésével (akit a Kalandozók lobogója választott magának) felbukkanak Anuria sárkánylovasai, s a megfordult hadiszerencse végül békekötésre kényszeríti Toront.

P.sz. 3692-97 XIV. Zászlóháború. Toron ismét kitűnően készíti elő a háborúságot, s valamely praktikákkal sikerül elérnie, hogy Eren hercege, Eligor egy ismeretlen síkra kerüljön. A gyors toroni hadisikerek után azonban a Szövetség magára talál, s a Lorn folyó melletti ütközet után a kezdeményezés végképp a kezébe kerül. A hadiszerencse is segítségükre van, s még Toron két nagy falrendszere sem tudja megakadályozni, hogy az ország területére vonuljanak. A szövetségi csapatok csak hatalmas hadisarc megfizetésének fejében húzódnak vissza a Piderák vonalán túlra.

P.sz. XXXVIII. szd. A sebeit nyalogató Toronban éledezik a kyr idők Morgenája. Megszületik az Árnycsászár Prófétája és szinte azonnal összeütközésbe kerül Sogron híveivel. Sorra mutatják meg magukat az istennő rejttemplomai, s számos boszorkányszektárról kiderül – a Quiron-tenger déli részein is –, hogy más neveken ugyan, de eddig is a kyr istennőt imádták. Az ország Tharr hallgatóságos beleegyezésével sodródik a polgárháború felé, mivel Sogron hívei hallani sem akarnak Morgenáról. A 3736. esztendőben Dass tartomány Rozsdamező nevű síkján ront egymásnak végül a két sereg, melyet nyugodtan tekinthetünk a következő Zászlóháború előjátékának.

Forrás: Jan van den Boomen, 2008. áprilisa
(www.deltavision.hu - fórum)